

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Nocere magis sacras sepulturas impijs, quàm prodesse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Non illuc auro positi, nec thure sepulti
Perveniant.

Per hunc scilicet ornatum. Siquidem cum hoc ornatu multi & ad tumulum, & ad caelum pervenerunt, qui eos neminem illuc extollit, neminem tamen etiam impedit; alioqui nec Sanctos illo coleremus, quibus utique etiam in ossibus suis ac cineribus aliqua reverentia debetur. Et decens est, eos, quos in caelo Deus coronat, etiam in terris ab hominibus honorem reportare.

5. Quia, cum plerumque imperia, opes, fauores, dignitates sint penes improbos, relinquit illis Deus etiam hanc sepulchri felicitatem, ut potentiam ac libertatem suam utantur. Unde quid habent, nisi breuem, apud mortales, memoriam? nihil autem plus apud immortales. *Nec aliquid nocet fidelibus negata eorum corporibus sepultura; nec si exhibeatur, aliquid infidelibus prodest*, ait S. Augustinus. Enimvero, *quibus peccata dimissa non sunt, etiam à sacris locis post mortem adiuvari non possunt: quia quos peccata graviora deprimunt, si in sacris locis se sepeliri faciant, restat, ut de sua presumptione iudicentur: quia eos sacra loca non liberant, sed de culpa temeritatis accusant.* Usque adeo non prodest profanis locus sacer, ut ipsi etiam noceat. 6. Quia, quod isti tales sibi honori ducunt, si videlicet in templis sepeliantur, id illis sepius in ignominiam cedit. Et leguntur in templis humati, quorum postea non inventus est locus amplius: immo, loco inuento, corpus illorum non est inventum, cum quaereretur. Quemadmodum enim Deiparae corpus ab Apostolis perhonorificè tumulatum, quando in gratiam S. Thomae advenientis, sepulchro reposito, est quaesitum, non repertum est, utique iam honoris & gloria causa in caelum à Filio assumptum; ita credibile est, nonnullorum improborum cadauera è templis, per cacodæmones, abrepta, & nescio quò gentium fuisse asportata. Magus testis est M. Gregorius, primum quemdam tinctorem, in Ecclesia B. Ianuarij Martyris, juxta portam S. Laurentij à coniuge sua sepultum esse, cuius spiritus, proxima nocte, è tumulo auditus sit clamare: *Ardeo, ardeo.* Missi sunt igitur, qui corpus indagarent. *Qui aperientes sepulchrum, vestimenta quidem intacta reppererunt: qua nunc usque, inquit S. Pontifex, in eadem Ecclesia, pro eiusdem*

III.

S. Augustin.
de cura pro
mortuis
agenda.

S. Gregor.
lib. 4. dial.
cap. 54.

A a a a a

caussa

caussa testimonio seruantur, corpus verò illius omnino non inuenerunt, ac si in eodem sepulchro positum non fuisset. Quis honor fuit isti, in templo habere monumentam, sine corpore? nisi vt in templo audiretur clamare: *Ardeo*, qui arsit in inferno?

IV.

Ioan Naucl.
gener. 40.
vol. 2.

S. Antonin.
p. 2. Chronic.
tit. 17. cap. 6.

Idem ibid.
tit. 16. cap. 7.
§. 6.

S. Gregor.
lib. 4. Dial.
cap. 52.

Cyrrill. ep. ad
Augustin. de
laudib. D.
Hieronymi.

Ioann. Cu-
spinian. in
Cæsaribus.

7. Quia sicut quorundam Sanctorum corpora, ad tempus, indecore abiecta sunt, vt postea maiore cum gloria sepelirentur; ita vicissim impiorum corpora non raro inferuntur in templa, vt inde turpius eiecta doceant, quo loco condi mereantur. Sic Almaricus Carnotensis Episcopus, quòd hæreticæ cuiusdam sectæ fuisset author, à Concilio condemnatus, & de sacro cœmeterio eliminatus est, eiusque cinis & ossa hinc inde dispersa sunt. Sic Henricus quartus à S. Ecclesia excommunicatus, & Leodij in templo sepultus, mandato Pontificis, quamuis Imperator fuerit, tamen è loco sancto, & omni sepultura Christiana exclusus est, vt testatur S. Antoninus. Qui etiam refert, B. Dunstanum, cum fidelis iuxta illum terræ mandatus esset, primum per puerum, cui apparebat, iussisse illum exturbari inde; postea, cum id non fieret, à quibusdam monachis visum esse, à loco discedere. A quibus interrogatus, cur discederet, respondit: *Se fetorem pagana carnis, & quorundam illic uiuentium iniquitates ferre non posse.* Sic B. Faustinus Martyr, postquam Valerianus Patricius in illius templo fuit inhumatus, a ditimo se visendum stitit, dixitque: *Vade, & dic Episcopo, vt projiciat hinc fetentes carnes, quas hic posuit, &c.* Sic causam grauissimi tumultus in templo auditi, populo & Episcopo iteratis precibus roganti, D. Hieronymus sole splendidior indicauit, id ob impudicum & ebriosum Sacerdotem inibi indignè sepultum contingere, iussitque illud exhumatum flammis in cineres redigi, si vellent peste grassante liberari. Quod ubi factum est, etiam pestis cessauit, vnà cum pestifero caduere extincta sublataque. Sic non solum Diui immortales, sed ipsi etiam mortales impiorum caduera tractauerunt. Nam Constantinum Copronymum Imperatorem eius nurus Irene, Theodori Antistitis hortatu, ex Imperatorio sepulchro erutum, publicitus concremari, cineresque eius in mare jactari iussit, tanta pietatis amatrix, quanta impietatis hostis. Cur pij homines hoc non facerent, cum legamus,